

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Ek/2236/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119442388
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119442388.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej JUDr. Márii Bílej, súdnej exekútorky, so sídlom Exekútorského úradu Hlavná 115, 040 01 Košice, IČO: 42 099 170, právne zast. KAIFER advokátska kancelária s.r.o., IČO: 36 861 561, so sídlom Fibichova 11, 040 01 Košice, konajúca konateľom JUDr. Jaroslavom Kaiferom, advokátom, proti povinnému W. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XX, XXX XX Q. M., vedenej pred súdnou exekútkou JUDr. Andreou Prudkou, so sídlom exekútorského úradu Nám. A. Hlinku 36/9, 017 01 Považská Bystrica, pod sp. zn. 260EX 464/19, o vymoženie 1.254,48,- EUR s prísl., rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Ek/2236/2019 zo dňa 8. apríla 2020, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Ek/2236/2019 zo dňa 8. apríla 2020 **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Ek/2236/2019 zo dňa 8. apríla 2020

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, doručeného súdu dňa 21.11.2019 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky oprávnenej, priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 6C/408/2015-156 zo dňa 22.5.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4.11.2019 a vykonateľnosť dňa 8.11.2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 6C/408/2015-173 zo dňa 24.10.2019 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 15Ek/2236/2019 dňa 17.12.2019 súdnu exekútku JUDr. Andreu Prudkú, so sídlom exekútorského úradu Nám. A. Hlinku 36/9, 017 01 Považská Bystrica. Doručením poverenia súdnej exekútky dňa 17.12.2019 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Ek/2236/2019 zo dňa 8.4.2020, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol (výrok I.) a oprávnenej priznal náhradu výdavkov v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie (výrok II.).

4. Vyšší súdny úradník v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie, ktoré sú taxatívne uvedené v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie tvrdil, že v súdom konaní, v ktorom bol vydaný aj exekučný titul (rozhodnutie o trovách konania) boli porušené jeho základné ľudské práva a slobody podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy SR a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z uvedeného dôvodu podal aj sťažnosť na Ústavný súd SR, v ktorej navrhol zrušenie rozsudku Okresného súdu

Považská Bystrica, ktoré bolo podkladom pre vedenie inej exekúcie voči nemu. Poukázal na, podľa jeho názoru, nezákonné postupy Okresného súdu Považská Bystrica „v réžii švagra mafiánskej sudkyne JUDr. Moniky Jankovskej, sudcu JUDr. Róberta Jankovského“, ktorý vydal nezákonné a nevykonateľné predbežné opatrenie ešte pred podaním žaloby na ochranu osobnosti. Predbežným opatrením mu súd nariadil, aby odstránil z internetovej stránky (www.necenzurovane.net) článok o podozrení z trestnej činnosti L. Osrmana, pričom na základe tohto predbežného opatrenia sa voči nemu viedla nezákonná exekúcia sp. zn. 406EX 2015-15, ktorá bola napokon, po zrušení predbežného opatrenia odvolacím súdom, zastavená. Preto sa povinný návrhom na vydanie bezdôvodného obohatenia domáhal vrátenia trov tejto nezákonnej exekúcie. Jeho žaloba však bola zamietnutá a podľa názoru povinného, namiesto nastolenia právnej istoty, zákonnosti a spravodlivosti má byť vykonaná jeho „justičná poprava“ uhradením trov konania súdnej exekútorke JUDr. Hlavoňovej (t. č. Bílej), ktoré sú pre neho ako dôchodcu likvidačné. Na základe týchto dôvodov povinný žiadal súd o zastavenie tejto exekúcie, do právoplatného ukončenia sporu o ochranu osobnosti vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 6C/197/2015 a do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ním podanej sťažnosti. Oprávnená k tvrdeniam povinného prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že ich považuje za účelové, zmätočné a nedôvodné. Poukázala na to, že povinný argumentuje inými súdnymi konaniami, ktoré objektívne nesúvisia s vykonávanou exekúciou. Z jeho návrhu nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by naplnili zákonné dôvody na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, oprávnená navrhla, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol a priznal jej náhradu trov súvisiacich s návrhom povinného. Vyšší súdny úradník po preskúmaní súdneho spisu poukázal na materiálnu a formálnu právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu a k tvrdeniam povinného uviedol, že pre exekučný súd je v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal, pričom exekučný súd prihliada len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu. Povinný tak nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie namietať skutočnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu. Vyšší súdny úradník poukázal ďalej na to, že napriek tomu, že povinný podal v zmysle čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sťažnosť Ústavnému súdu Slovenskej republiky vo veci porušenia základných ľudských práv a slobôd a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sp. zn. Rvp 111/19, ktorá ani nesmeruje proti exekučnému titulu v tejto exekučnej veci, táto nie je dôvodom na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, ktoré dôvody zastavenie exekúcie upravuje taxatívne. Naopak, vyšší súdny úradník považoval za preukázané, že exekučné konanie sa začalo dôvodne a exekúcia je vedená na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorým bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenej pohľadávku výške 1.254,48,-EUR (ako náhradu trov konania) a ktorý exekučný súd považuje za spôsobilý exekučný titul, na podklade ktorého možno viesť exekúciu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol ani relevantným spôsobom nepreukázal žiadne okolnosti, ktoré by boli spôsobilé obsahovo naplniť niektorý z dôvodov, ktoré Exekučný poriadok v ustanovení § 61k ods. 1 spája so zastavením exekúcie, vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie, podľa ust. § 611 ods. 3 Exekučného poriadku, ako nedôvodný zamietol.

5. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnému doručené dňa 14.4.2020, podal povinný dňa 21.4.2020, teda v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť.

6. V podanej sťažnosti povinný poukázal na skutočnosti, ktoré uviedol už v návrhu na zastavenie exekúcie. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka považuje za tendenčné a predčasné, pretože neberie do úvahy, že v prípade vydania Nálezu Ústavného súdu SR a zrušenia rozsudku, na základe ktorého sa voči nemu začali nezákonné exekúcie, by došlo k závažnej ujme, ktorej následky sú trvalé. Rozhodnutia, na základe ktorých sa vedú voči nemu exekúcie považuje za snahu o vyrobenie dlžníka z jeho osoby s cieľom umlčať ho a ekonomicky zlikvidovať za to, že vo verejnom záujme uverejnil na internete článok o doposiaľ riadne nevyšetrenej trestnej činnosti. Ďalej poukázal na to, že súdna exekútorka v tejto exekúcii koná v rozpore s oznámením Sociálnej poisťovne týkajúcim sa zrážok z jeho starobného dôchodku. Súčasne so zrážkami z dôchodku, po ktorých mu k dispozícii zostane cca 300,-EUR, čo je jeho jediný príjem, nie je podľa jeho názoru možné vykonávať exekúciu prikázaním pohľadávky z účtu v banke. V tejto veci už podal sťažnosť na Slovenskú komoru exekútorov a trestné oznámenie na Generálnu prokuratúru SR. O veci rozhodnuté doposiaľ nebolo. Vzhľadom na

uvedené skutočnosti povinný navrhol, aby súd exekúciu vedenú voči nemu zastavil a uznesenie vyššieho súdneho úradníka zrušil.

7. Súd dňa 9.5.2020 zaslal sťažnosť povinného na vyjadrenie oprávnenej, prostredníctvom jej právneho zástupcu. Oprávnená sa k sťažnosti povinného, v súdom poskytnutej lehote, nijakým spôsobom nevyjadřila.

8. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

13. Po preskúmaní veci sa sudca stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, ktoré považoval za dostatočné, jasné, zrozumiteľné a presvedčivé. Súd naň v podrobnostiach preto odkazuje. Vyšší súdny úradník sa v dostatočnom rozsahu a právne správne vysporiadal s tvrdeniami povinného uvedenými v podanom návrhu na zastavenie exekúcie ako aj s tvrdeniami oprávneného. Sudca preto dospel k záveru, že sťažnosť povinného je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

14. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 12. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného k argumentácii povinného v podanej sťažnosti uvádza, že ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré súd exekúciu zastaví, pričom povinný, ako nositeľ dôkazného bremena k svojim tvrdeniam, musí v návrhu na zastavenie exekúcie uviesť okolnosti, ktoré podľa neho, po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

15. Je potrebné zdôrazniť, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, teda preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálnu vykonateľnosť). Obsahom exekučného titulu je exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania, (aj vtedy ak by existovali), sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky vzniknuté v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Nemožno preto prisvedčiť obrane povinného, ktorý v návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj v podanej sťažnosti, uvádza skutkové tvrdenia, ktoré vychádzajú z právnych skutočností a právnych úkonov, ktoré boli dané už pred vydaním exekučného titulu (týkajúce sa porušenia jeho práv v konaní, v ktorom bol následne vydaný aj exekučný titul - rozhodnutie o výške trov konania) a s ktorými sa, v konaní v ktorom bol exekučný titul vydaný už vysporiadal súd prvej inštancie. Na namietanie a posúdenie tejto skutočnosti bol priestor práve v konaní, v ktorom súd rozhodoval o vydaní exekučného titulu. Exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Skutočnosť, že sa povinný subjektívne nestotožňuje so závermi a právnou argumentáciou súdu prvej inštancie, neznamená že jeho tvrdenia bude preskúmať exekučný súd. Exekučný súd, nie je ďalšou odvolacou inštanciou a nie je ani príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva (pasívna vecná legitímácia žalovaného) a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule, či ex ante poskytnúť ochranu povinnému v rozpore s výrokom právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Ochranu

hmotnoprávných vzťahov subjektov práva je potrebné rozlišovať a aj poskytovať v závislosti od procesnoprávneho štádia konania, v ktorom sa vzťah subjektov práva nachádza, t.j. či ide o tzv. základné konanie, v ktorom nadobúda pôvodné ohrozené alebo porušené subjektívne právo príslušnú procesnú ochranu a to v podobe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, alebo ide o konanie vykonávacie - exekučné, ktorého zmysel spočíva v uskutočnení núteného výkonu subjektívneho práva z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré povinná strana nesplnila dobrovoľne, ktorú exekučný súd poskytuje zabezpečením efektívneho vymáhania uplatneného judikovaného nároku oprávneného a súčasne zabezpečením primeranej ochrany základných práv povinného. Ochrana práv a právom chránených záujmov vo vykonávacom konaní, však už nie je spojená s opätovným hmotnoprávnym skúmaním porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie už bolo predmetom ochrany práv subjektov v základnom súdnom konaní. Podstatou exekučného konania je nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia a s tým spojená ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov exekučného konania. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu.

16. V posudzovanom prípade súd zistil, že oprávnenou predložený exekučný titul, ktorým je uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 6C/408/2015-156 zo dňa 22.5.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4.11.2019 a vykonateľnosť dňa 8.11.2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 6C/408/2015-173 zo dňa 24.10.2019, je spôsobilým exekučným titulom. Právo priznané exekučným titulom je priznané v prospech oprávnenej a povinnosť ním uložená smeruje voči povinnému.

17. Po preskúmaní súdneho spisu preto možno konštatovať, že v posudzovanom prípade sa exekúcia vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorý je vykonateľný aj po materiálnej aj po formálnej stránke a z ktorého je zrejmé, kto má plniť, komu má plniť, akú povinnosť a v akej lehote má plniť. Na základe uvedených skutočností, súd konštatuje, že tvrdenia povinného nenapĺňajú žiadny zo zákonných dôvodov uvedených v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. pričom povinným tvrdený dôvod na zastavenie exekúcie, t.j. porušenie jeho práv v pôvodnom súdnom konaní, o ktorých doposiaľ nerozhodol Ústavný súd, dôvodom na zastavenie exekúcie nie je.

18. Povinný ďalej poukazoval na to, že podal v zmysle čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sťažnosť Ústavnému súdu Slovenskej republiky vo veci porušenia jeho základných ľudských práv a slobôd a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorá je vedená pod sp. zn. Rvp 111/19. Vyšší súdny úradník k tejto argumentácii povinného správne poukázal na to, že samotné podanie sťažnosti na Ústavný súd SR nie je dôvodom na zastavenie exekúcie, pričom aj súd zdôrazňuje, že uvedená sťažnosť nesmeruje proti exekučnému titulu predloženému oprávnenou v tomto exekučnom konaní.

19. Pokiaľ ide o tvrdenia povinného, že exekučný súd nedostatočne zistil skutkový stav veci, jeho rozhodnutie je predčasné a tendenčné, súd uvádza, že ani s týmto tvrdením povinného nemožno súhlasiť. Povinný súdu nepredložil žiadny dôkaz preukazujúci niektorý z dôvodov na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Dôvody na zastavenie exekúcie, sú pritom v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, uvedené taxatívne. Podaný návrh na zastavenie exekúcie spočíval iba v subjektívnych tvrdeniach povinného o nespokojnosti a nezákonnosti exekučného titulu a z toho dôvodu podanej ústavnej sťažnosti. S takýmito tvrdeniami povinného sa vyšší súdny úradník vysporiadal správne a v dostatočnom rozsahu. Povinný súdu nepreukázal, že by Ústavný súd SR o jeho sťažnosti rozhodol v súlade s jeho právnym názorom a založil by tak niektorý dôvod na zastavenie exekúcie.

20. K tvrdeniu povinného o tom, že je v nepriaznivej finančnej a životnej situácii, súd uvádza, že majetkové pomery povinného preskúmava súdny exekútor až počas vedenia exekúcie. Neskúma ich exekučný súd. Ani prípadný nedostatok finančných prostriedkov však nie je zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie. Exekučné konanie je konaním návrhovým, v ktorom oprávnená disponuje nielen exekučným titulom ale aj podaným návrhom na vykonanie exekúcie. Skutočnosť, že oprávnená podala návrh na vykonanie exekúcie po tom, ako jej povinný neuhradil dobrovoľne pohľadávku priznanú vykonateľným exekučným titulom, je realizáciou jej práva. Oprávnená podala návrh na vykonanie exekúcie v súlade so zákonom a dôvodne.

21. Teda, vychádzajúc zo skutočnosti, že povinný neuviedol a nepreukázal v podanej sťažnosti žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, sudca podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

22. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

23. Podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

24. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

25. Podľa § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

26. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

27. Oprávnený si náhradu trov, ktoré by mu vznikli v súvislosti so sťažnosťou povinného neuplatnil. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok voči povinnému si v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený (z úradnej moci) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní uplatnený. Keďže oprávnený nenavrhol, v rámci konania o sťažnosti povinného, aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, v rámci dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie) o ďalších trovách exekúcie, súd oprávnenému trovy konania súvisiace s so sťažnosťou povinného, nepriznal.

28. Po právoplatnosti tohto uznesenia bude súd postupovať v súlade s § 199d Exekučného poriadku.

29. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku). Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).